

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Burduh,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Teslaru Radu xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx;

Pușca Andrian xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx;

Verebcean Eugeniu xxxx, născut la xx xxxx
xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx

și

Verebciian Alexei xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.04.2011 – 11.10.2013;

Instanța de apel: 03.10.2014 – 22.04.2016;

Instanța de recurs: 05.09.2016 – 24.01.2017;

Instanța de apel: 21.02.2017 – 05.11.2018;

Instanța de recurs: 28.01.2019– 29.10.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Slobozia din 11 octombrie 2013, a fost încetat procesul penal în legătură cu existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală, în privința lui:

- *Teslaru Radu*, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg);

- *Pușca Andrian*, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.290 alin.(1) Cod penal;

- *Verebcean Eugeniu*, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg) și art.217 alin.(2) Cod penal;

- *Verebcian Alexei*, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) și art.217 alin.(2) Cod penal.

La fel, prin aceeași sentința au fost achitați, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor:

- *Teslaru Radu*, pe art.324 alin.(3) lit. b) și art.327 alin.(1) Cod penal Cod penal (capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la Iepuraș Petru);

- *Verebcean Eugeniu* pe art.42, 324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal (capătul de învinuire privind complicitatea la pretinderea și primirea banilor de la Iepuraș Petru).

Acțiunea civilă înaintată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. De către organul de urmărire penală, a fost pus sub învinuire *Teslaru Radu*, pentru faptul că, deținând funcția de ofițer de urmărire penală al SUP a CPR Ștefan Vodă, împreună cu inspectorul superior al grupului antidrog al secției poliției criminale în cadrul CPR Ștefan Vodă, Verebcean Eugeniu, inspectorul grupului de autorizații și licențe din cadrul CPR Ștefan Vodă, Pușca Andrian și alți colaboratori de politie, în perioada 26 februarie - 04 martie 2010, a realizat depistarea și documentarea faptului de transportare la 26.02.2010 de către Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg a unei pungi din polietilenă cu substanță de proveniență vegetală presupusă a fi marijuană, primind în gestiune materialele pe acest fapt și cercetând cazul în ordinea art.274 Cod de procedură penală, în scopul primirii ilicite a banilor, ce nu i se cuvin, de comun acord și prin participație, aflându-se în incinta CPR Ștefan Vodă, au pretins de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg bani în mărime de 5000 euro pentru a nu-i reține și a nu porni urmărirea penală în privința acestora, pe faptul păstrării și transportării substanțelor narcotice sub formă de marijuană, constatată de polițiștii Verebcean Eugeniu, Pușca Andrian și Teslaru Radu la 26.02.2010, acțiuni în exercitarea funcției lor.

Pentru realizarea intențiilor infracționale, de intrare ilicită în posesia banilor, ce nu li se cuvin, Teslaru Radu, Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian, au organizat deplasarea lui Pușca Andrian cu Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg în mun. Chișinău pentru primirea mijloacelor bănești de la ultimii, bani în mărime de 800 euro, echivalentul a 13 816 lei și 100 dolari SUA, echivalentul a 1 280 lei, ce au fost transmiși lui Pușca Andrian, pentru el și pentru Teslaru Radu și Verebcean Eugeniu, ca ei să nu-i rețină și să nu pornească urmărirea penală în privința lor, pe faptul păstrării și transportării substanțelor narcotice sub formă de marijuană, constatate de către aceștia la 26.02.2010.

Prin urmare, ca rezultat al extorcării banilor de către Teslaru Radu și Verebcean Eugeniu, la 03 martie 2010, ora 20.50, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg, la

indicația lui Teslaru Radu, Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian s-au întâlnit în mun. Chișinău la intersecția xxxx cu str. xxxx, cu o persoană neidentificată pe nume „Fedea”, căruia i-au transmis suma de 300 euro echivalentul a 5190 lei, ca fiind bani în contul sumei de 3 000 euro extorcați de Teslaru Radu, Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian, pentru a nu porni urmărirea penală în privința acestora, pe faptul de păstrare și transportare a substanțelor narcotice sub formă de marijuană.

La 04.03.2010, urmare a presiunilor din partea polițiștilor Teslaru Radu, Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian și cerințelor acestora de transmitere a banilor, aproximativ la ora 17.20, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg s-au întâlnit cu Pușca Andrian și Verebcean Eugeniu în mun. Chișinău or. Xxxx, unde, după discuția cu Verebcean Eugeniu și primirea indicației de transmitere a banilor extorcați unei altei persoane aflate la volanul automobilului parcat pe marginea drumului, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg, au transmis lui Verebcean Alexei, care era la volanul autoturismului de model ”VW Golf n/î xxxx”, parcat în apropiere pe xxxx, în or. Xxxx, mun. Xxxx, suma de 2 700 euro, echivalentul a 47 088 lei, ca fiind bani pentru Teslaru Radu, Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian, ca aceștia să nu pornească urmărirea penală în privința lor, pe faptul păstrării și transportării a substanțelor narcotice sub formă de marijuană, constatat de polițiștii Verebcean Eugeniu, Pușca Andrian și Teslaru Radu la 26.02.2010.

Tot el, *Teslaru Radu*, este pus sub învinuire pentru faptul că, fiind persoană publică, deținând funcția de ofițer de urmărire penală al SUP a CPR Ștefan Vodă, continuându-și acțiunile cu caracter infracțional, în perioada 06 - 23 februarie 2011, după ce împreună cu inspectorul superior al grupului antidrog al secției poliției criminale din cadrul CPR Ștefan Vodă, Verebcean Eugeniu și alți colaboratori de poliție, a realizat depistarea și documentarea faptului de transportare de către Iepuraș Petru a unei pungi din polietilenă cu substanță de proveniență vegetală, presupusă a fi marijuană, primind în gestiune materialele pe acest fapt și pornind urmărirea penală în cauza nr.2011340052 pe faptul păstrării și transportării substanțelor narcotice de către Iepuraș Petru și la 09.02.2011, cauza nr.2011340057 pe faptul conducerii unității de transport în stare de ebrietate narcotică de către ultimul, în scopul primirii ilicite a banilor, ce nu i se cuvin, de comun acord și prin participație, aflându-se în incinta CPR Ștefan Vodă, din or. xxxx, au pretins de la Iepuraș Petru bani în mărime de 2 000 euro, ce nu li se cuvin, pentru a grăbi îndeplinirea unor acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu ale lui Teslaru Radu, și anume eliberarea automobilului de model „Wolkswagen Transporter”, cu n/î xxxx, ce aparține lui Iepuraș Petru, ridicat de Teslaru Radu la 06.02.2011 și pentru realizarea acțiunilor procesuale ce ar favoriza poziția lui Iepuraș Petru, ce ar duce la ușurarea răspunderii penale a acestuia.

Pentru realizarea intențiilor sale infracționale de intrare ilicită în posesia banilor, ce nu li se cuvin, în perioada 06 - 23.02.2011, pe parcursul efectuării urmăririi penale în cauzele nr.2011340052 și 2011340057, Teslaru Radu în calitate de ofițer de urmărire penală, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Verebcean Eugeniu, ce activa în calitate de inspector superior al Poliției criminale al CPR Ștefan Vodă, l-au invitat pe Iepuraș Petru în CPR Ștefan Vodă pentru data de 23.02.2011.

Astfel, la 23.02.2011, aproximativ ora 14.00, aflându-se în biroul de serviciu nr.14 în CPR Ștefan Vodă, Teslaru Radu din nou a extorcat de la Iepuraș Petru bani, ce nu i se cuvin și, ieșind cu Iepuraș Petru din comisariat, în apropierea porții de ieșire din ograda comisariatului, împreună cu Verebcean Eugeniu au primit de la Iepuraș Petru bani ce nu li se cuvin, în mărime de 2 000 euro, echivalentul a 33 020 lei, pentru a grăbi îndeplinirea unor acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu ale lui Teslaru Radu, și anume eliberarea automobilului de model Volkswagen Transporter, cu n/î xxxx, ce aparține lui Iepuraș Petru, ridicat de Teslaru Radu la 06.02.2011 în cadrul cauzei penale nr.2011340052 și pentru efectuarea urmăririi penale în favoarea bănuitului Iepuraș Petru ce ar duce la ușurarea răspunderii penale a acestuia.

După primirea banilor de la Iepuraș Petru, ce nu li se cuvin, Teslaru Radu s-a deplasat cu acesta la Procuratura Ștefan Vodă, iar Verebcean Eugeniu, în calitate de complice, a asigurat tănuirea banilor în mărime de 2 000 euro primiți de la Iepuraș Petru.

Prin totalitatea faptelor sale intenționate, în circumstanțele descrise, Teslaru Radu, prin participație cu Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian, au primit ilegal de la Revenco Constantin și Iepuraș Petru bani, ce nu i se cuvin, în sume de 5 800 euro și 100 dolari SUA, ce echivalau conform cursului BNM cu 100 394 lei, ce constituie proporții deosebit de mari, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcțiilor sale.

Tot el, *Teslaru Radu*, este pus sub învinuire pentru faptul că, fiind persoană publică, deținând aceiași funcție de ofițer de urmărire penală al SUP a CPR Ștefan Vodă, efectuând urmărirea penală în cauza nr.2011340052, având scopul creării condițiilor pentru obținerea ilegală, prin extorcare, de la Iepuraș Petru a banilor, ce nu i se cuvin, folosind intenționat situația de serviciu, în interes material, contrar ordinii stabilite de Codul de procedură penală, în baza procesului verbal de reținere a unității de transport din 06.02.2011, a realizat reținerea automobilului ce aparține lui Iepuraș Petru de model Volkswagen Transporter, n/î xxxx și l-a transmis sub pază la SRL „Prot-CV” din or. Ștefan Vodă, astfel, privându-l pe Iepuraș Petru de posibilitatea de a-și întreține familia și determinându-l să împrumute suma de 300 euro, pentru satisfacerea necesităților de zi cu zi a familiei sale, prin ce a cauzat lui Iepuraș Petru o daună în proporții considerabile în mărime de 300 euro, echivalentul a 4 937,46 lei.

Ulterior, în perioada 06-23.02.2011, pe parcursul efectuării urmăririi penale în cauza nr.2011340052, Teslaru Radu în calitate de ofițer de urmărire penală, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Verebcean Eugeniu, ce activa în calitate de inspector superior al poliției criminale al CPR Ștefan Vodă, având scopul primirii ilegale a banilor, ce nu li se cuvin, au extorcat de la Iepuraș Petru, bănuit pe cauzele penale nominalizate, bani în valoare totală de 2000 euro, ce nu li se cuvin, pentru a grăbi îndeplinirea unor acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu ale lui Teslaru Radu, și anume eliberarea automobilului ce aparține cet. Iepuraș Petru de model Volkswagen Transporter, n/î xxxx.

Verebcean Eugeniu, este învinuit pentru faptul că, deținând funcția de inspector superior al grupului antidrog a secției poliției criminale în cadrul Comisariatului de poliție al r-lui Ștefan Vodă, al MAI, fiind persoană cu funcție de răspundere, având în virtutea acestei funcții drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind

obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, fiind în înțelegere prealabilă cu ofițerul de urmărire penală al CPR Ștefan Vodă, Teslaru Radu, inspectorii de poliție Pușca Andrian și Pavlov Andrei, precum și Verebcian Alexei și o persoană neidentificată pe nume „Fedea” și în coparticipație cu aceste persoane având calitate de complice, a extorcat și primit mijloace bănești de la Revenco Constantin pentru a nu porni urmărirea penală în privința ultimului și a păstrat substanțe narcotice în proporții mari fără scop de înstrăinare.

Astfel, Verebcian Eugeniu, deținând funcția de inspector superior al grupului antidrog a secției poliției criminale în cadrul CPR Ștefan Vodă al MAI, la 26.02.2010, împreună cu inspectorul Pușca Andrian și ofițerul de urmărire penală al CPR Ștefan Vodă, Teslaru Radu pe traseul Ștefan Vodă - Chișinău în apropierea stației de alimentare Lukoil au reținut automobilul de model Volkswagen Golf în care se aflau Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg. Tot atunci, în rezultatul cercetării la fața locului, în automobilul menționat pe bancheta din spate, a fost depistată o pungă de polietilenă cu substanță de proveniență vegetală asemănătoare cu marijuana.

În aceeași seară, Verebcian Eugeniu și Pușca Andrian fiind în incinta CPR Ștefan Vodă, au extorcat de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg inițial suma de 5 000 euro, pentru a nu-i reține și a nu pornii urmărirea penală în privința lor.

În scopul obținerii rezultatului criminal solicitat, Pușca Andrian împreună cu Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg și un cunoscut de al său neidentificat pe nume „Fedea”, s-au deplasat împreună în mun. Chișinău pentru primirea mijloacelor extorcate. În mun. Chișinău, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg de la diferiți cunoscuți de ai săi au făcut rost de suma de 800 euro și 100 dolari SUA. Tot atunci, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg i-a transmis lui Pușca Adrian suma de 800 euro echivalentul a 13 816 lei și 100 dolari SUA și 100 dolari echivalentul a 1 280 lei, astfel primind în total suma de 15 096 lei. Pușca Andrian le-a comunicat lui Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg că restul sumei extorcate de ultimii urmează să o transmită a doua zi.

Materialele pe faptul depistării la cet. Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg a pungii de polietilenă cu substanță de proveniență vegetală asemănătoare cu marijuana, au fost transmise spre examinare potrivit prevederilor art.274 Cod de procedură penală, ofițerului de urmărire penală al CPR Ștefan Vodă, Teslaru Radu.

Pe parcursul perioadei de 27 februarie - 04 martie 2010, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg, au convenit cu Verebcian Eugeniu și Pușca Andrian să le transmită suma de 3 000 euro, pentru soluționarea cazului în favoarea lor, bani care au fost transmiși pe tranșe. Astfel, la 03 martie 2010 a fost transmisă suma de 300 euro, iar la 04 martie 2010 – 2 700 euro.

La transmiterea sumei de 2 700 euro, Verebcian Alexei se afla pe bd. xxxx din or. Xxxx mun. xxxx, în autoturismul de model Volkswagen Golf, n/1 xxxx, în continuare, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg s-au apropiat de automobil și l-au întrebat pe A.Verebcian dacă acestuia urmează să-i transmită banii, la care ultimul a indicat locul de pe bancheta din față dreapta, unde a și fost pusă suma de 2 700 euro, echivalentul a 47 088 lei.

În timpul reținerii în flagrant, Verebcean Eugeniu, Verebciian Alexei și Pușca Andrian au fugit de la fața locului în automobile diferite.

În continuare, întru camuflarea acțiunilor sale criminale, conștientizând că sânt urmăriți de către colaboratorii CCCEC pentru acțiunile prejudiciabile pe care le-au comis, Verebcean Eugeniu, Verebciian Alexei și Pușca Andrian au întreținut convorbiri telefonice între ei și ulterior cu alte persoane, inclusiv Comisarul raionului Ștefan Vodă, în care au invocat o legendă despre urmărirea acestora, de către persoane necunoscute care vor să-i deposedeze de bunuri.

În total, Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian în calitate de coautori, cu complicitatea lui Verebciian Alexei și persoana neidentificată de organul de urmărire penală cu nume „Fedea”, au extorcat și primit de la Chirchilanov Oleg și Revenco Constantin suma de 67 374 lei, ceea ce în conformitate cu prevederile art.126 din Codul penal, constituie proporții mari.

Tot el, *Verebcean Eugeniu*, este învinuit pentru faptul că, activând în baza ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr.346 EF din 03.08.2007 și Legii nr.416 din 18.12.1990 cu privire la poliție, în calitate de inspector superior al secției antidrog a poliției criminale a CPR Ștefan Vodă, la 06 februarie 2011, în s. xxxx r-nul xxxx, în rezultatul cercetării de către colaboratorii Comisariatului raional de poliție Ștefan Vodă a automobilului de model Volkswagen Transporter, cu n/î xxxx, ce aparține lui Iepuraș Petru, a fost depistat un pachet cu substanță vegetală, presupunându-se a fi marijuana. În baza acestei informații, la fața locului s-a deplasat inspectorul superior al secției antidrog a poliției criminale a CPR Ștefan Vodă, Verebcean Eugeniu.

Materialele în privința lui Iepuraș Petru au fost repartizate pentru examinare în ordinea art.274 Cod de procedură penală, ofițerului de urmărire penală, Teslaru Radu care, la 06.02.2011 a pornit urmărirea penală în cauza nr.2011340052 pe faptul păstrării și transportării substanțelor narcotice de către Iepuraș Petru.

Totodată, în baza materialelor din gestiune, la 09.02.2011, Teslaru Radu a pornit urmărirea penală în cauza nr.2011340057, pe faptul conducerii unității de transport în stare de ebrietate narcotică de către Iepuraș Petru.

Ulterior, în perioada 06 - 23.02.2011, pe parcursul efectuării urmăririi penale în cauzele nr.2011340052 și 2011340057, Teslaru Radu, în calitate de ofițer de urmărire penală, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Verebcean Eugeniu, în calitate de complice, având scopul primirii ilegale a banilor, ce nu li se cuvin, au extorcat de la Iepuraș Petru, bănuit pe cauzele penale nominalizate, bani în valoare totală de 2 000 euro, ce nu li se cuvin, pentru a grăbi îndeplinirea unor acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu ale lui Teslaru Radu, și anume eliberarea automobilului de model Volkswagen Transporter, cu n/î xxxx, ce aparținea lui Iepuraș Petru, ridicat la 06.02.2011 de Teslaru Radu în cadrul cauzei penale nr.2011340052 și pentru efectuarea urmăririi penale în favoarea bănuitului Iepuraș Petru ce ar duce la ușurarea răspunderii penale a acestuia.

La 23 februarie 2011, ora 14.00, aflându-se în biroul de serviciu nr.14 din CPR Ștefan Vodă, Teslaru Radu, din nou a extorcat de la Iepuraș Petru bani, ce nu i se cuvin și, ieșind cu Iepuraș Petru din comisariat, în apropierea porții de ieșire din ograda comisariatului,

împreună cu Verebcean Eugeniu au primit de la Iepuraș Petru bani ce nu li se cuvin, în mărime de 2 000 euro, echivalentul a 33 020 lei, pentru a grăbi îndeplinirea unor acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu ale lui Teslaru Radu și anume eliberarea automobilului.

După primirea de la Iepuraș Petru a banilor, ce nu li se cuvin, Teslaru Radu s-a deplasat cu acesta la Procuratura Ștefan Vodă, iar Verebcean Eugeniu, în calitate de complice a asigurat tănuirea banilor în mărime de 2 000 euro primiți de la P. Iepuraș.

Astfel, este învinuit, de comiterea coruperii pasive, adică fapta persoanei cu funcție de răspundere care pretinde și primește bani, ce nu i se cuvin, pentru a grăbi îndeplinirea unor acțiuni ce țin de obligațiile ei de serviciu, faptă săvârșită prin extorcare, de două sau mai multe persoane, în proporții deosebit de mari, Verebcean Eugeniu a comis infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Tot el, este învinuit pentru faptul că, începând cu o perioadă de timp nedeterminată, însă până la 04 martie 2010, a păstrat în biroul de serviciu nr.22 din Comisariatul de Poliție raionul Ștefan Vodă, fără scop de însușire, marijuană uscată în proporții de 110,21 grame, ceea ce conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și a cantităților acestora, reprezintă substanțe narcotice în proporții mari, infracțiunea prevăzută la art.217 alin.(2) Cod penal.

Pușca Andrian, este învinuit pentru faptul că, deținând funcția de inspector al grupului de autorizări și licențe din cadrul CPR Ștefan Vodă, al MAI, fiind persoană cu funcție de răspundere, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, având obligații în vederea soluționării materialelor repartizate spre examinare, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a participat în calitate de coautor cu inspectorul de poliție Verebcean Eugeniu, cu Verebcean Alexei și o persoană neidentificată pe nume „Fedea”, la extorcarea și primirea mijloacelor bănești de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg, pentru a nu porni urmărirea penală în privința ultimilor și a păstrat fără autorizația corespunzătoare muniție.

La 26 februarie 2010, inspectorul Pușca Andrian, împreună cu ofițerul de urmărire penală al CPR Ștefan Vodă, Teslaru Radu și Verebcean Eugeniu, care, deținând funcția de inspector superior al grupului antidrog a secției poliției criminale în cadrul CPR Ștefan Vodă al MAI, pe traseul Ștefan Vodă - Chișinău, în apropierea stației de alimentare Lukoil, au reținut automobilul de model Volkswagen Golf, în care se aflau Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg. Tot atunci, în rezultatul cercetării la fața locului, în automobilul menționat pe bancheta din spate a fost depistată o pungă de polietilenă cu substanță de proveniență vegetală, asemănătoare cu marijuana.

În aceeași seară, Pușca Andrian și Verebcean Eugeniu, fiind în incinta CPR Ștefan Vodă, au extorcat de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg, inițial suma de 5 000 euro, pentru a nu-i reține pe ultimii și nu porni urmărirea penală în privința acestora. În

scopul obținerii rezultatului criminal solicitat, Pușca Andrian împreună cu Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg și un cunoscut de al său neidentificat pe nume „Fedea”, s-au deplasat împreună în mun. Chișinău pentru primirea mijloacelor extorcate. În mun. Chișinău, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg de la diferiți cunoscuți de ai săi, au făcut rost de suma de 800 euro și 100 dolari SUA. Tot atunci, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg i-au transmis lui Pușca Andrian suma de 800 euro, echivalentul a 13 816 lei și 100 dolari SUA, echivalentul a 1 280 lei, astfel primind în total suma de 15 096 lei. Pușca Andrian i-a comunicat lui Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg că restul sumei extorcate ultimii urmează să o transmită a doua zi.

Materialele pe faptul depistării la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg a pungii de polietilenă cu substanță de proveniență vegetală asemănătoare cu marijuana, au fost transmise spre examinare potrivit prevederilor art.274 Cod de procedură penală ofițerului de urmărire penală al CPR Ștefan Vodă, Teslaru Radu.

Pe parcursul perioadei 27 februarie - 04 martie 2010, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg, din discuții cu inspectorii Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian au convenit să le transmită ultimilor suma de 3 000 Euro.

În continuare, la 03 martie 2010, ora 20.50, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg la indicația inspectorului Pușca Andrian, s-au întâlnit cu persoana neidentificată pe nume „Fedea”, căruia i-a transmis suma de 300 euro echivalentul a 5 190 lei.

Ulterior, la 04 martie 2010, ora 17.20, Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg s-au întâlnit cu inspectorii Pușca Andrian și Verebcean Eugeniu în mun. Chișinău or. Xxxx. În rezultatul discuțiilor purtate între Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg pe de o parte, și inspectorul Verebcean Eugeniu pe de altă parte ultimul a comunicat că acest caz se va soluționa în favoarea lor și aceștia nu vor mai fi deranjați, indicându-le să transmită suma de 2 700 euro lui Verebcean Alexei, care se afla în apropiere pe bd. xxxx, din or. Xxxx mun. xxxx în autoturismul de model „Wolkswagen Golf”, n/î xxxx.

Astfel, Pușca Andrian, a fost învinuit pentru ceea că a săvârșit ca coautor în participație complexă corupere pasivă, adică fapta persoanei cu funcție de răspundere care pretinde și primește bani ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu, ori pentru a îndeplini o acțiune contrar acestor obligații, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu extorcarea de bunuri în proporții mari, infracțiune prevăzută de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Totodată, Pușca Andrian a fost învinuit pentru faptul că, începând cu o perioadă nedeterminată de timp și până în data de 04 martie 2010, a păstrat fără autorizația corespunzătoare muniție.

Astfel, în cadrul efectuării perchezitiei la 04 martie 2010 în biroul de serviciu al lui Pușca Andrian nr.14 din CPR Ștefan Vodă, s-a stabilit că acesta deținea fără autorizație corespunzătoare 61 cartușe, și anume: 46 cartușe care fac parte din categoria muniție - cartușe militare calibru 7.62 mm (7,62X39) cu lovitura centrală, din care patru având gloanțe trasoare cu miez de oțel, confecționate în condiții de uzină, destinate pentru efectuarea tragerilor din mai multe tipuri de arme cu țeava ghintuită, cum ar fi AK 47, AKM, AKMS, din puști mitraliere, cum ar fi RPK, RPKS ș.a.; 12 cartușe care fac parte din

categoria muniții - cartușe calibru 9 mm Luger (9X19) cu lovitura centrală având glonț cu miez de plumb, confecționate industrial, destinate pentru efectuarea tragerilor din mai multe tipuri de arme cu țeava ghintuită cum ar fi Borchart Luger Parabellum P-08, Mauser m.1902, Walther P-38 ș.a.; 3 cartușe care fac parte din categoria muniții - cartușe militare calibru 5,45 mm (5,45X39) cu lovitura centrală având glonț cu miez de oțel, destinate pentru efectuarea tragerilor din mai multe tipuri de arme pistol - mitralieră Kalașnicov calibru 5,45 mm, cum ar fi AK 74, AK 105, AKC – 74.

Verebcian Alexei, este învinuit pentru faptul că, fiind în înțelegere prealabilă cu inspectorii de poliție Pușca Andrian și Verebcean Eugeniu, precum și cu o persoană neidentificată pe nume „Fedea”, a coparticipat cu aceste persoane având calitate de complice, la extorcarea și primirea mijloacelor bănești de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg pentru a nu porni urmărirea penală în privința ultimului și a păstrat substanțe narcotice în proporții mari fără scop de înstrăinare.

La 04 martie 2010, ora 17.20, Verebcian Alexei se afla pe bd. xxxx din or. Xxxx mun. Chișinău în autoturismul de model Wolkswagen Golf, n/î xxxx, fiind în complicitate cu inspectorii Pușca Andrian și Verebcean Eugeniu, la indicația ultimilor, de dânsul s-au apropiat Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg și l-au întrebat dacă acestuia urmează să-i transmită banii, la care ultimul a indicat locul de pe bancheta din față dreapta, unde a și fost pusă suma de 2 700 euro echivalentul a 47 088 lei.

În timpul reținerii în flagrant, Verebcean Eugeniu, Verebcian Alexei și Pușca Andrian au fugit de la fața locului în automobile diferite.

În continuare, întru camuflarea acțiunilor sale criminale, conștientizând că sunt urmăriți de către colaboratorii CCCEC pentru acțiunile prejudiciabile pe care le-au comis, Verebcean Eugeniu, Verebcian Alexei și Pușca Andrian au avut convorbiri telefonice între ei și ulterior cu alte persoane, inclusiv Comisarul raionului Stefan Vodă, în care au invocat o legendă despre urmărirea acestora de către persoane necunoscute care vor să îi deposeze de bunuri.

În total, Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian în calitate de coautori, cu complicitatea lui Verebcian Alexei și persoana neidentificată de organul de urmărire penală cu nume „Fedea”, au extorcat și primit de la Chirchilanov Oleg și Revenco Constantin suma de 67 374 lei, ceea ce în conformitate cu prevederile art.126 Cod penal constituie proporții mari.

În așa mod, prin acțiunile sale intenționate de acordare a ajutorului în vederea primirii de către Verebcean Eugeniu și Pușca Andrian a mijloacelor bănești extorcate, care nu li se cuveneau, de la Chirchilanov Oleg și Revenco Constantin, Verebcian Alexei este învinuit că, a săvârșit în calitate de complice în participație complexă - corupere pasivă, adică a facilitat fapta unei persoane cu funcție de răspundere care pretinde și primește bani ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu, or, pentru a îndeplini o acțiune contrar acestor obligații, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu extorcarea de bunuri în proporții mari, infracțiune prevăzută de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Tot el, *Verebcian Alexei*, este învinuit pentru faptul că, în perioada de timp de până la 04 martie 2010, a păstrat la domiciliul său din or. xxxx str. xxxx, fără scop de însușire

marijuană uscată în proporții de 91,98 grame, pai de mac uscat în proporții de 145,98 grame, ceea ce reprezintă substanțe narcotice în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

- *Teslaru Radu*, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.327 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani și în baza art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani. În temeiul art.84 Cod penal, de stabilit pedeapsa definitivă de 14 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani;

- *Pușca Andrian*, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.290 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani. În temeiul art.84 Cod penal de stabilit pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani;

- *Verebcean Eugeniu*, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art.42, 324 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 12 ani închisoare, și amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani. În temeiul art.84 Cod penal de stabilit pedeapsa definitivă de 12 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani;

- *Verebcean Alexei*, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani. În temeiul art.84 Cod penal de stabilit pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

Acțiunile civile înaintate de partea vătămată P. Iepuraș față de R. Teslaru, în mărime de 300 euro, de partea vătămată C. Revenco față de R. Teslaru, E. Verebcean și A. Pușca, în mărime de 800 euro și 100 dolari SUA, urmează a fi admise integral.

De încasat în beneficiu statului proporțional de la R. Teslaru, E. Verebcean, A. Pușca și A. Verebcean suma de 3 000 euro.

De încasat în beneficiu statului proporțional de la R. Teslaru și E. Verebcean suma de 2 000 euro.

În susținerea argumentelor sale procurorul a invocat că, instanța, în partea ce tine de încetarea procesului penal în legătură cu existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală, eronat a constatat că punerea inculpaților sub învinuire, informarea

inculpaților despre terminarea urmăririi penale, prezentarea materialelor cauzei penale acestora, cât și întocmirea rechizitoriului, au avut loc după expirarea termenului urmăririi penale, deoarece cum este specificat însuși în sentința „la 15 februarie 2011 termenul de urmărire penală a fost prelungit prin ordonanța procurorului până la 30 aprilie 2011”, adică toate acțiunile de urmărire penală cum ar fi înaintarea învinuirii, informarea despre terminarea urmăririi penale, prezentarea materialelor cauzei penale, întocmirea și înmânarea rechizitoriului, au fost efectuate în interiorul termenului de urmărire penală;

- prin ordonanța din 18.02.2011 de restituire a cauzei penale, procurorul nu și-a anulat ordonanța din 15.02.2011, deoarece dreptul de anulare a actelor procedurale revenind procurorului ierarhic superior, mai mult neidentificarea termenului de urmărire penală nu echivalează cu nulitatea absolută, excluzând din proces ca probe acte importante în cauză, astfel ele nu pot fi excluse și, în cazul respectiv, instanța eronat a constatat că erorile admise de către procuror în momentul stabilirii termenului de urmărire penală este un temei de încetare a procesului, deoarece eroarea dată este una mecanică și nu materială;

- procurorul a anulat ordonanța de scoatere de sub urmărire penală în privința lui R. Teslaru în temeiul prevederilor art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, care nu prevede vreo limită în termeni de anulare a ordonanței, dacă se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri;

- probele administrate în cauză confirmă integral vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate;

- declarațiile inculpaților care au fost puse la baza sentinței de achitare urmau a fi apreciate critic, ele fiind în contradicție cu celelalte probe ale acuzării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

5. Instanța de apel a statuat că, prima instanță corect a considerat că, probele administrate nu sunt suficiente pentru a stabili vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate.

Astfel, prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, apreciind probele acuzării și ale apărării din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, a conchis că acuzarea nu a administrat probe pertinente și concludente prin care să confirme că inculpații ar fi comis infracțiunile incriminate.

Instanța de apel a concluzionat că, prima instanță întemeiat nu a reținut ca probă procesul-verbal de cercetare a telefonului mobil a lui P. Iepuraș în care a fost depistată o înscriserie audio a convorbirii între două persoane care, la părerea părții acuzării, sunt R. Teslaru și P. Iepuraș, în cadrul căreia o persoană solicită de la alta transmiterea a două mii de euro, deoarece nu a fost prezentată vreo dovadă că proba în cauză ar fi fost dobândită în cadrul procesului penal, conform prevederilor legale.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile date de partea vătămată P. Iepuraș privind coparticiparea inculpatului E. Verebcean, deoarece procurorul nu a prezentat instanței nici o probă în acest sens, eliberarea automobilului fiind deja dispusă de către procuror, care la moment verifica cauza penală.

Instanța de apel a menționat că, prin acțiunile inculpatului R. Teslaru, care potrivit procesului-verbal din 06.02.2011 a dispus reținerea automobilului, nu s-au încălcat nici într-un mod drepturile proprietarului, aceste acțiuni nefiind comise din interes material. Automobilul a fost eliberat la prima solicitare a lui P. Iepuraș, s-a aflat la parcare cu plată în urma acțiunilor ilegale însuși a proprietarului, iar termenul de aflare a automobilului la parcare cu plată a fost unul scurt. Mai mult, decizia de a elibera mijlocul de transport era în competența procurorului ceea ce s-a confirmat de toate probele administrate, inclusiv și faptul că de fapt cauza penală era deja în gestiunea procurorului, astfel că de acțiunile inculpaților nu depindea nimic, acțiunile lor au fost perfect legale și ulterior cauza a fost transmisă procurorului.

Referitor la episodul în privința lui R. Teslaru, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la C. Revenco și O. Chirchilanov); E. Verebcean învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la C. Revenco și O. Chirchilanov) și art.217 alin.(2) Cod penal; A. Pușca învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) și art.290 alin.(1) Cod penal și, A. Verebcean învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a dispus încetarea procesului penal în legătură cu existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, prezenta cauză penală nr.2010036117, a fost pornită la 02.03.2010 în temeiul art.324 alin.(2) lit. b) Cod penal, ulterior fiind conexe cauzele penale pornite în baza art.217 și 290 Cod penal. La 15.02.2011, termenul de urmărire penală a fost prelungit până la 30.04.2011.

La 18.02.2011, în urma neacceptării raportului organului de urmărire penală cu propunerea de a înainta învinuirea lui A. Verebcean și A. Pușca, cu întocmirea rechizitoriului și trimiterea cauzei în instanță de judecată, procurorul, prin ordonanța sa, a dispus restituirea cauzei penale pentru efectuarea urmăririi penale suplimentare, instantaneu, procurorul a dispus și fixarea termenului de urmărire penală până la 18.03.2011 (f.d.238- 239 vol. 4).

Astfel, inculpații A. Verebcean și A. Pușca, au fost puși sub învinuire la 08.04.2011 (f.d.240-245 vol. 4) și tot atunci au fost informați despre terminarea urmăririi penale, fiindu-le prezentate și materialele cauzei penale (f.d.248-252 vol. 4). Iar la 11.04.2011, procurorul a întocmit rechizitoriul (f.d.254-263 vol. 4).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a stabilit că punerea inculpaților sub învinuire, informarea inculpaților despre terminarea urmăririi penale, prezentarea materialelor cauzei penale, cât și întocmirea rechizitoriului au avut loc după expirarea termenului de urmărire penală, respectiv, actele procesuale sus indicate sunt lovite de nulitate, fiind efectuate în afara termenului stabilit.

Instanța a indicat că, prin ordonanța procurorului din 10.09.2010 inculpatul R. Teslaru a fost scos de sub urmărire penală din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii care,

la 07.02.2013, a fost anulată pe motivul descoperirii viciului fundamental, care ar fi afectat ordonanța precedentă, însă aceasta contravine prevederilor art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, astfel că ordonanța de punere sub învinuire a lui R. Teslaru din 27.02.2013 (f.d.88-92 vol. 8) și rechizitoriu din 15.03.2013 (f.d.101-127 vol. 8), conform prevederilor art.art.94 și 251 Cod de procedură penală, sunt nule.

La fel, instanța de apel a conchis că, prima instanță și-a motivat soluția menționată, având în vedere că, în cadrul cercetării judecătorești cu certitudine s-a stabilit că, punerea inculpaților sub învinuire, informarea inculpaților despre terminarea urmăririi penale, prezentarea materialelor cauzei penale acestora, cât și întocmirea rechizitoriului, au avut loc după expirarea termenului urmăririi penale, iar în prezența acestor circumstanțe, relevant s-a considerat justificată aplicarea prevederilor art.251 Cod de procedură penală.

Ca finalitate, s-a constatat că, actele procesuale indicate sunt lovite de nulitate, fiind efectuate în afara termenului stabilit și întemeiat a dispus încetarea procesului penal în privința inculpaților R. Teslaru în baza art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal, A. Pușca în baza art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.290 alin.(1) Cod penal, E. Verebcean în baza art.42, 45, art.324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal și A. Verebcian în baza art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal, în conformitate cu prevederile art.art.8, 390 alin.(1) pct.3), 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele acuzării privind aprecierea probelor, deoarece nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată nu au fost prezentate probe care ar confirma vina inculpaților.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- instanța a încălcat prevederile art.114, 117 Cod de procedură penală, nu a dat probelor o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității;

- declarațiile părților vătămate și a martorilor neîntemeiat au fost apreciate critic, la baza hotărârii fiind puse doar declarațiile inculpaților;

- vinovăția inculpaților se dovedește prin declarațiile părților vătămate C.Revenco, P.Iepuraș, a martorilor, rapoartele de expertiză, procesele-verbale de percheziție, de interceptare a convorbirilor telefonice între inculpați și părțile vătămate și alte probe, pe care instanța nici nu le-a enumerat și nici nu a apreciat acest cumul de probe la justa lor valoare;

- instanța neîntemeiat a constatat că, punerea inculpaților sub învinuire, informarea acestora despre terminarea urmăririi penale, prezentarea materialelor, cât și întocmirea rechizitoriului, au avut loc după expirarea termenului urmăririi penale, deoarece urmărirea penală a fost prelungită până la 30.04.2011, fapt indicat și în decizia instanței de apel, astfel toate acțiunile de urmărire penală au avut loc în interiorul acestui termen;

- prin ordonanța din 18.02.2011 de restituire a cauzei penale, procurorul nu și-a anulat ordonanța din 15.02.2011, deoarece dreptul de anulare a actelor procedurale revine procurorului ierarhic superior, mai mult neidentificarea termenului de urmărire penală nu

echivalează cu nulitatea absolută, excluzând din proces ca probe acte importante în cauză, astfel ele nu pot fi excluse;

- ordonanța din 07.02.2013, a fost emisă conform prevederilor art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, anulând legal ordonanța din 10.09.2010 de scoatere a învinuitului R. Teslaru de sub urmărire penală, deoarece art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, nu prevedea vreo limită în termenii de anulare a ordonanței.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2017, recursul ordinar declarat a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

8. În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a statuat că, analizând materialele cauzei și, în mod special, procesul-verbal al ședinței instanței de apel și decizia instanței, instanța de apel în hotărârea pronunțată făcând trimitere la probele administrate în cauză nici nu le-a cercetat, dar a redat în decizia sa declarațiile inculpaților R. Teslaru, A. Pușca, E. Verebcean și A. Verebcian date la urmărirea penală și în instanța de fond.

La fel, instanța de apel a descris în decizie declarațiile părții vătămate P. Iepuraș, deși nu le-a cercetat în ședința de judecată, le-a dat o apreciere critică, inclusiv și a martorilor G. Bîrcă, A. Vartic, date la urmărirea penală și în instanța de fond.

Totodată, în ședință instanței de apel au fost audiați partea vătămată C. Revenco, martorii S. Tostogan, V. Adașan, F. Zaițev și O. Cherchelan, declarațiile cărora nu au fost descrise în decizia instanței și nici nu li s-a dat o careva apreciere.

De asemenea, din partea descriptivă a deciziei instanței de apel rezultă că, instanța și-a bazat concluziile sale și pe alte probe prezentate de partea acuzării în confirmarea vinovăției inculpaților, care au fost apreciate critic, însă aceste probe, la fel, nu au fost cercetate în ordinea prevăzută de lege, precum sunt: procesele-verbale de interceptare a convorbirilor telefonice între R. Teslaru și P. Iepuraș, descifrările convorbirilor telefonice, de cercetare, de percheziție, de marcarea și examinarea bancnotelor, cererea lui P. Iepuraș de eliberare a automobilului, ordonanțele procurorului de scoatere de sub urmărire penală, de anulare a acestei ordonanțe, de prelungire a termenului de urmărire penală, de restituire a cauzei penale pentru efectuarea urmăririi penale suplimentare, de punere sub învinuire din 10.10.2010, 07.02.2013, 15.02.2011, 18.02.2011, 08.04.2011 și 27.02.2013.

Astfel, instanța de apel în hotărârea pronunțată a reținut probe, fără a le verifica în ședință, sub aspectul cercetării nemijlocite, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, adică în conformitate cu prevederile art.414 alin.(1), (2) și (6) Cod de procedură penală, nu le-a apreciat separat, în coroborare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității.

Totodată, instanța urma să aprecieze ordonanțele susmenționate prin prisma prevederilor art.52 alin.(2) pct.2, 8, art.20, art.287 alin.(1), (4) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a considerat că concluzia instanței de apel este pripită și nu corespunde materialelor cauzei, nefiind date răspunsuri și argumentări clare asupra probelor acuzării, instanța nepronunțând-u-se asupra lor în modul convenit, astfel probele administrate în cauză nu au fost apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Circumstanțele expuse atestă că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul acuzatorului de stat, cu menținerea sentinței fără modificări.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, nici una din probele administrate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, nu confirmă vina inculpaților R. Teslaru, E. Verebcean, A. Pușca și A. Verebcian în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Astfel, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, a conchis că procesul penal în privința lui Teslaru Radu, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg); Verebcean Eugeniu învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg) și art.217 alin.(2) Cod penal; Pușcă Andrian, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) și art.290 alin.(1) Cod penal; și, Verebcian Alexei, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal, a fost încetat, în legătură cu existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

Totodată, Teslaru Radu, pe art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la Iepuraș Petru), și art.327 alin.(1) Cod penal și Verebcean Eugen pe art.42, 324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal (pe capătul de învinuire privind complicitatea la pretinderea și primirea banilor de la Iepuraș Petru), au fost achitați, deoarece fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunilor.

Instanța de apel, a menționat că, verificând suplimentar probele prezentate de către părți și anume: declarațiile părților vătămate Iepuraș Petru, Revenco Constantin, declarațiile martorilor S. Balîc, S. Durguz, Gr. Bârcă și A. Vartic, precum și probele scrise: acuzatorul de stat solicitând cercetarea suplimentară a următoarelor probe: declarațiile părții vătămate Revenco Constantin, declarațiile martorilor S. Tostogan, V. Adașanu, F. Zaițev și O. Cherchelanov; raportul de expertiză nr.59 din 18.03.2010; raportul de expertiză nr.679 din 24.03.2010; raport de expertiză nr.884 din 25.03.2010; procesul - verbal de percheziție efectuat în automobilul deținut de Alexei Verebcian din 04.03.2010; procesul - verbal de percheziție efectuat la domiciliu lui Verebcian Alexei din 04.03.2019; procesul - verbal de percheziție efectuat la biroul lui Verebcian Alexei din 05.03.2010; procesul - verbal de percheziție efectuat la biroul lui Teslaru Radu din 04.03.2010; procesul - verbal de cercetare; procesul - verbal de examinare a CD cu înregistrări de imagini din 10.03.2010; procesul - verbal de interceptare a convorbirilor telefonice din 09.03.2010 și

stenograma; procesul - verbal de interceptare a convorbirilor telefonice între Cherchelanov, Revenco și Pușca din 09.03.2010 și stenograma; procesul - verbal de interceptare a convorbirilor telefonice între Cherchelanov, Verebcean Eugeniu și Verebcian Alexei și stenograma din 05.03.2010; scrisoarea eliberată de către comisariatul de poliție Ștefan Vodă; descifrările convorbirilor telefonice; avocatul Ceachir Anatolie a solicitat cercetarea suplimentară a următoarelor probe: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 18.02.2011; ordonanța de prelungire a urmăririi penale din 15.02.2011; ordonanța de fixare a termenului de urmărire penală până la 18 martie 2011; ordonanța de punere sub învinuire din 08 aprilie 2011; rechizitoriul din 11 aprilie 2011; ordonanța scoatere de sub urmărire penală din 10 septembrie 2010 în privința lui Teslaru Radu; ordonanța procurorului interimar a procuraturii Anticorupție din 07 februarie 2013; ordonanța de punere sub învinuire a lui Teslaru Radu din 27 februarie 2013; cererea de eliberare a mijlocului de transport; ordonanța procurorului din procuratura Ștefan Vodă de eliberarea mijlocului de transport – conchide despre necesitatea menținerii soluțiilor adoptate de către prima instanță.

Prin urmare, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, considerând că, aceasta just a statuat asupra netemeinicii învinuirii, totodată considerând că argumentele apelantului erau fondate pe presupuneri, lipsite de careva suport probatoriu întru demonstrarea vinovăției inculpaților.

Totodată, instanța de apel a conchis că, nu sunt suficiente probe pentru a stabili vina inculpaților R. Teslaru și E. Verebcean în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal (capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la P. Iepuraș) și art.327 alin.(1) Cod penal și, respectiv, art.42, 324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal (capătul de învinuire privind complicitatea la pretinderea și primirea banilor de la P. Iepuraș) și întemeiat prima instanță a dispus achitarea lor, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a concluzionat că, prima instanță întemeiat nu a reținut ca probă procesul-verbal de cercetare a telefonul mobil a lui P. Iepuraș în care a fost depistată o înscrisoare audio a convorbirii între două persoane care, la părerea părții acuzării, sunt R. Teslaru și P. Iepuraș, în cadrul căreia o persoană solicită de la alta transmiterea a două mii de euro, deoarece nu a fost prezentată vreo dovadă că proba în cauză ar fi fost dobândită în cadrul procesului penal, conform prevederilor legale. Discuția în cauză a avut loc la 17.02.2011, pe când urmărirea penală a fost pornită ulterior convorbirii în cauză și din procesul verbal de efectuare a interceptării convorbirilor telefonice nu urmează că R. Teslaru ar fi estorcat careva mijloace bănești de la P. Iepuraș, precum fiind ascultate aceste interceptări în ședința de judecată nu au fost auzite fraze, prin care R. Teslaru ar fi cerut punerea cărorva obiecte într-o sacoșă și ulterior a solicitat ca sacoșa să fie aruncată într-un loc anume.

Deși a fost demonstrat faptul transmiterii banilor de la colaboratorii CCCEC lui P. Iepuraș, nu a fost demonstrat faptul recepționării banilor de către inculpați. Or, nici în cadrul cercetării efectuate, nici în cadrul perchezițiilor efectuate, nu au fost depistați bani

care ar fi fost aruncați de către P. Iepuraș, iar pe mâinile lui R. Teslaru nu au fost depistate fragmente de vopsea fluorescentă cu care au fost marcați banii.

Referitor la presupusa coparticipare a inculpatului E. Verebcean la pretinderea și primirea banilor de la partea vătămată, instanța a reținut că procurorul nu a prezentat instanței nici o probă în acest sens și declarațiile părții vătămate P. Iepuraș, au fost apreciate critic. Partea vătămată, abia la 23.02.2011 a depus procuraturii raionului Ștefan Vodă cererea privind eliberarea automobilului (f.d.69 vol. VI), această cerere a fost depusă încă la 18.02.2011, când procurorul a emis ordonanță de eliberare a mijlocului de transport.

Prin urmare, depunerea plângerii la CCCEC de către P. Iepuraș și provocarea ulterioară a inculpatului Teslaru Radu la mai multe discuții, nu urmăreau un scop legal, eliberarea automobilului, fiind deja dispusă de către procuror, care la moment verifica cauza penală.

Instanța de apel a menționat că, inculpatul R. Teslaru exercitând funcția de ofițer de urmărire penală, constatând că, conform procesului-verbal de examinare medicală nr.25 din 06.02.2011, P. Iepuraș conducea automobilul în stare de ebrietate narcotică, corect, l-a înlăturat de la conducerea automobilului. Astfel, prin acțiunile inculpatului R. Teslaru, care potrivit procesului-verbal din 06.02.2011 a dispus reținerea automobilului, nu s-au încălcat nici într-un mod drepturile proprietarului, aceste acțiuni nefiind comise din interes material. Automobilul a fost eliberat la prima solicitare a lui P. Iepuraș, s-a aflat la parcare cu plată în urma acțiunilor sale ilegale, iar termenul de aflare a automobilului la parcare cu plată a fost unul scurt.

În prezența circumstanțelor analizate supra, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a concluzionat că, R. Teslaru și E. Verebcean nu au comis infracțiunile imputate lor, urmând a fi achitați pe episodul lui P. Iepuraș, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și anume - lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunilor imputate.

De asemenea, instanța de apel a reținut că în ambele cauze de corupere nu au fost depistați banii presupuși marcați la persoanele suspecte, atât și în alte locuri, ceea ce denotă că, colaboratorii CCCEC au înscenat transmiterea banilor și au întreprins măsuri de provocare, confirmate prin înscrisurile audio-video, ce au fost exprimate prin acțiunile active de a transmite cu orice preț unele sume bănești la insistența CCCEC.

Referitor la episodul în privința lui R. Teslaru, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la C. Revenco și O. Chirchilanov); E. Verebcean învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la C. Revenco și O. Chirchilanov) și art.217 alin.(2) Cod penal; A. Pușca învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) și art.290 alin.(1) Cod penal și, A. Verebcean învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect

a dispus încetarea procesului penal în legătură cu existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, prezenta cauză penală nr.2010036117, a fost pornită la 02.03.2010 în temeiul art.324 alin.(2) lit. b) Cod penal, ulterior fiind conexate cauzele penale pornite în baza art.217 și 290 Cod penal. La 15.02.2011, termenul de urmărire penală a fost prelungit, prin ordonanța procurorului până la 30.04.2011.

La 18.02.2011, în urma neacceptării raportului organului de urmărire penală cu propunerea de a înainta învinuirea lui A. Verebcian și A. Pușca, cu întocmirea rechizitoriului și trimiterea cauzei în instanța de judecată, procurorul, prin ordonanța sa, a dispus restituirea cauzei penale pentru efectuarea urmăririi penale suplimentare, instantaneu, procurorul a dispus și fixarea termenului de urmărire penală până la 18.03.2011 (f.d.238- 239 vol. IV).

Astfel, inculpații A. Verebcean și A. Pușca, au fost puși sub învinuire la 08.04.2011 (f.d.240-245 vol. IV) și tot atunci au fost informați despre terminarea urmăririi penale, fiindu-le prezentate și materialele cauzei penale (f.d.248-252 vol. IV), iar la 11.04.2011, procurorul D. Compan a întocmit rechizitoriul pe cauza penală nr.2010036117 (f.d.254-263 vol. IV).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a stabilit că punerea inculpaților sub învinuire, informarea inculpaților despre terminarea urmăririi penale, prezentarea materialelor cauzei penale, cât și întocmirea rechizitoriului au avut loc după expirarea termenului de urmărire penală, respectiv, actele procesuale sus indicate sunt lovite de nulitate, fiind efectuate în afara termenului stabilit.

În privința inculpatului R. Teslaru, instanța a reținut că, prin ordonanța procurorului din 10.09.2010, inculpatul a fost scos de sub urmărire penală din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii care, la 07.02.2013, a fost anulată pe motivul descoperirii viciului fundamental, care ar fi afectat ordonanța precedentă, însă aceasta contravine prevederilor art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, astfel că ordonanța de punere sub învinuire a lui R. Teslaru din 27.02.2013 (f.d.88-92 vol. VIII) și rechizitoriul din 15.03.2013 (f.d.101-127 vol. VIII), conform prevederilor art.94, 251 Cod de procedură penală, sunt nule.

La fel, instanța de apel a conchis că, prima instanță și-a motivat soluția menționată, având în vedere că, în cadrul cercetării judecătorești cu certitudine s-a stabilit că, punerea inculpaților sub învinuire, informarea inculpaților despre terminarea urmăririi penale, prezentarea materialelor cauzei penale acestora, cât și întocmirea rechizitoriului, au avut loc după expirarea termenului urmăririi penale, iar în prezența acestor circumstanțe, relevant s-a considerat justificată aplicarea prevederilor art.251 Cod de procedură penală și, ca finalitate, s-a constatat că, actele procesuale indicate sunt lovite de nulitate, fiind efectuate în afara termenului stabilit și întemeiat a dispus încetarea procesului penal în privința inculpaților R. Teslaru în baza art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal, A. Pușca în baza art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.290 alin.(1) Cod penal, E. Verebcean în baza art.42, 45, art.324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal și A. Verebcian în baza art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal, în conformitate cu prevederile art.art.8, 390 alin.(1) pct.3), 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele acuzării privind aprecierea probelor, deoarece nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată nu au fost prezentate probe care ar confirma vina inculpaților.

În consecință, reieșind din cele expuse instanța de apel a conchis că motivele indicate în apelul procurorului nu pot servi drept temei de admitere a cererii, motiv pentru care urmează a fi respinsă ca nefondată.

11. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiul prevăzut la art.427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

Recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției este expusă neclar, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Recurentul consideră că, vinovăția inculpaților este probată prin probele acumulate la cauza penală și cercetate în ședințele de judecată, or, aceste probe fiind examinate, au fost apreciate unilateral, neobiectiv și incomplet fără coroborare cu alte probe, astfel fiind apreciate eronat de instanța de apel, în situația în care învinuirea este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate Iepuraș Petru, procesul – verbal de cercetare a obiectului, în cadrul căreia a fost cercetat telefonul mobil a lui Iepuraș Petru.

Recurentul menționează că instanțele ierarhic inferioare eronat au pus la îndoială credibilitatea declarațiilor părții vătămate Iepuraș Petru, devreme ce acesta la toate etapele procesului penal a relatat că, *la 06.02.2011 împreună cu Dragancea Andrei se deplasau cu automobilul și în s. Carahasani a fost stopat de către colaboratorii poliției, iar automobilul a fost supus controlului, în cadrul controlului a fost depistată o pungă cu substanță presupusă a fi marijuana. A fost condus la Comisariatul de Poliție Ștefan Vodă, unde automobilul a fost reținut. **Tot atunci Teslaru Radu a cerut de la el 2 000 euro, pentru eliberarea automobilului. La 23.02.2011 s-a prezentat la CPR Ștefan Vodă, unde în coridor a pus banii într-o sacoșă, care la indicația ultimului a aruncat-o în ograda CPR Ștefan Vodă. Ulterior, în cadrul audierii a concretizat că, banii, în sumă de 2 000 euro au fost ceruți de către Verebcean Eugeniu, iar Teslaru Radu doar i-a spus să facă ceea ce spune Verebcean și totul va fi bine, îl va ajuta să soluționeze problema.***

Recurentul susține că odată ce ambele instanțe de fond au ajuns la concluzia că totul a constituit o provocare, nu au indicat concret la persoana presupus provocator și dacă acțiunile provocatorului au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă, fără intervenția provocatorului.

Instanța de apel nu a apreciat și evaluat următoarele probe ca: procesul-verbal din 19.02.2011, privind marcarea și examinarea bancnotelor, în scopul documentării faptului extorcării sumei de 2 000 Euro, de către R. Teslaru și E. Verebceanu; de interceptare a comunicărilor purtate între R. Teslaru și P. Iepuraș, prin care se constată că la 19.02.2011, ora.13.00, între R. Teslaru și P. Iepuraș a avut loc o convorbire, în cadrul căreia R. Teslaru

a estorcat bani, pentru eliberarea automobilului reținut și a hotărî pozitiv problema cu dosarele penale; procesul verbal din 23.02.2011, de interceptare a comunicărilor purtate între R. Teslaru și P. Iepuraș, E. Verebcenau și P. Iepuraș, între procuror și P. Iepuraș, prin care se constată faptul că, între persoanele respective la 23.02.2011, ora 13.50-15.00, au avut loc convorbiri telefonice, subiectul acestor discuții fiind eliberarea automobilului ce-i aparținea lui P. Iepuraș; modalitatea extorcării banilor de la P. Iepuraș de către ambii inculpați, de unde rezultă că R. Teslaru estorcă bani de la P. Iepuraș, iar primirea banilor de către R. Teslaru se realizează prin faptul că, la indicația acestuia, P. Iepuraș pune banii într-o sacoșă și la ieșirea din curtea Comisariatului, i-a aruncat în momentul și locul indicat de R. Teslaru și că partea vătămată solicită eliberarea automobilului și a pașaportului tehnic; procesul verbal din 25.02.2011 de examinare a materialelor cauzei penale nr.2011340052, prin care se constată că la 06.02.2011, de către ofițerul de urmărire penală R. Teslaru a fost întocmit procesul-verbal de reținere a unității de transport a cet. Iepuraș P., precum și faptul că, în cadrul înaintării de către acesta a raportului cu propunere de punere sub învinuire a lui P. Iepuraș, fără a specifica faptul reținerii mijlocului de transport, inclusiv și procesele verbale de examinare a materialelor cauzei penale nr.2011340057, de confruntare dintre martorul P. Iepuraș și învinuitul R. Teslaru, precum și E. Verebcean, de examinare a registrului de intrări în CPR Ștefan Vodă, de reconstituire a faptei cu participarea lui P. Iepuraș.

Incorect instanța a declarat nulă proba ce ține de procesul verbal de cercetare a obiectului, în cadrul căreia a fost cercetat telefonul mobil a lui P. Iepuraș, la care a fost depistată o înscrisoare audio a convorbirii între R. Teslaru și P. Iepuraș, or, nici partea apărării și nici inculpații nu au invocat nulitatea probei după finisarea urmăririi penale, astfel că sunt decăzuți din dreptul de a invoca nulitatea probelor.

Eronat instanța de apel a dedus că este justă soluția primei instanțe în partea încetării procesului penal privința inculpaților R. Teslaru în baza art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal, A. Pușca în baza art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.290 alin.(1) Cod penal, E. Verebcean în baza art.42, 45, art.324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal și A. Verebcian în baza art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal, în legătură cu existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece punerea făptașilor sub învinuire, informarea inculpaților despre terminarea urmăririi penale, prezentarea lor a materialelor cauzei penale, cât și întocmirea rechizitoriului, au avut loc după expirarea termenului urmăririi penale, deoarece la 15.02.2011 termenul de urmărire penală a fost prelungit prin ordonanța procurorului din 30.04.2011, astfel că aceste acțiuni au fost efectuate în interiorul termenului de urmărire penală.

Acel fapt că la emiterea ordonanței de restituire a cauzei penale din 18.02.2011, în dispozitiv eronat sa indicat „fixarea termenului de urmărire penală până la 18.03.2011”, nu reprezintă o încălcare ce atrage nulitatea actelor procedurale îndeplinite ulterior, aceasta fiind o greșeală mecanică, ce nu afectează valabilitatea activităților procesuale efectuate înăuntrul acestui termen.

Prin ordonanța din 18.02.2011 de restituire a cauzei penale, procurorul nu și-a anulat ordonanța din 15.02.2011, or dreptul de anulare a actelor procedurale conform prevederilor

art.52 alin.(2) Cod de procedură penală, îi revine procurorului ierarhic superior, dar nu aceluiași procuror, care în conformitate cu prevederile pct.8) alin. (1) art.52 Cod de procedură penală este în drept să anuleze ordonanțele organului de urmărire penală și doar cele ilegale și neîntemeiate, dar nu și propriile ordonanțe.

În privința lui R. Teslaru procurorul a anulat ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, în temeiul art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, care nu prevede limită în termeni de anulare a ordonanței, dar nu precum a invocat instanța de apel, făcând trimitere la prevederile art.287 alin.(4) Cod de procedură penală.

Instanța de apel la pronunțarea deciziei din 05.11.2018, nu a ținut cont de prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală și de decizia instanței de recurs din 24.01.2017, pentru care cauza sa remis la rejudecare.

12. Referință pe marginea recursului ordinar declarat, a depus avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Teslaru Radu, exprimându-și dezacordul cu cererea de recurs înaintată și solicitând ca acesta să fie respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

13. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La chestiuni de fapt se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate. Însă, în tot cazul instanța de apel trebuie în mod obligatoriu să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, prin argumentarea și cu trimitere la probe, la documente, concluzia de respingere ori admitere a căruiva din motivele invocate.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că prevederile legale menționate, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel.

După cum rezultă din actele cauzei, prima instanță cercetând și apreciind probele administrate, a conchis că urmează a fi încetat procesul penal în privința lui

Teslaru Radu, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg); **Pușca Andrian**, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.290 alin.(1) Cod penal; **Verebcean Eugeniu**, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la Revenco Constantin și Chirchilanov Oleg) și art.217 alin.(2) Cod penal; **Verebcian Alexei**, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, 45, 324 alin.(2) lit. b), c), d) și art.217 alin.(2) Cod penal, în legătură cu existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspunde penală, și respectiv *urmează a fi achitați Teslaru Radu*, pe art.324 alin.(3) lit. b) și art.327 alin.(1) Cod penal Cod penal (capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la Iepuraș Petru) și **Verebcean Eugeniu** pe art.42, 324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal (capătul de învinuire privind complicitatea la pretinderea și primirea banilor de la Iepuraș Petru), pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel, respingând apelul procurorului, a concluzionat că soluția pronunțată de prima instanță este una justă și motivată și anume *în partea în care procesul penal a fost încetat* în privința lui A. Pușca, E. Verebcean și A. Verebcian, deoarece punerea inculpaților sub învinuire, informarea inculpaților despre terminarea urmăririi penale, prezentarea materialelor cauzei penale acestora, cât și întocmirea rechizitoriului, au avut loc după expirarea termenului urmăririi penale, iar în prezența acestor circumstanțe, relevant s-a considerat justificată aplicarea prevederilor art.251 Cod de procedură penală și, ca finalitate, s-a constatat că, actele procesuale indicate sunt lovite de nulitate, fiind efectuate în afara termenului stabilit, precum și în privința lui R. Teslaru în baza art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal, deoarece prin ordonanța procurorului din 10.09.2010 inculpatul a fost scos de sub urmărire penală din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii care, la 07.02.2013, a fost anulată pe motivul descoperirii viciului fundamental, care ar fi afectat ordonanța precedentă, însă aceasta contravine prevederilor art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, astfel că ordonanța de punere sub învinuire a lui R. Teslaru din 27.02.2013 (f.d.88-92 vol. VIII) și rechizitoriul din 15.03.2013 (f.d.101-127 vol. VIII), conform prevederilor art.94, 251 Cod de procedură penală, sunt nule.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că este motivată soluția primei instanțe și în partea achitării inculpaților R. Teslaru și E. Verebceanu, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece întemeiat nu a reținut ca probă procesul-verbal de cercetare a telefonul mobil a lui P. Iepuraș în care a fost depistată o înscrisoare audio a convorbirii între două persoane care, la părerea părții acuzării, sunt R. Teslaru și P. Iepuraș, în cadrul căreia o persoană solicită de la alta transmiterea a două mii de euro, deoarece nu a fost prezentată vreo dovadă că proba în cauză ar fi fost dobândită în cadrul procesului penal, conform prevederilor legale. Discuția în cauză a avut loc la 17.02.2011, pe când urmărirea penală a fost pornită ulterior convorbirii în cauză și din procesul verbal de efectuare a interceptării convorbirilor telefonice nu urmează că R. Teslaru ar fi estorcat careva mijloace bănești de la P. Iepuraș, precum fiind ascultate aceste interceptări în ședința de judecată, nu au fost auzite fraze, prin care R. Teslaru ar fi cerut punerea cărorva

obiecte într-o sacoșă și ulterior a solicitat ca sacoșă să fie aruncată într-un loc anume.

Deși a fost demonstrat faptul transmiterii banilor de la colaboratorii CCCEC lui P. Iepuraș, nu a fost demonstrat faptul recepționării banilor de către inculpați. Or, nici în cadrul cercetării efectuate, nici în cadrul perchezițiilor, nu au fost depistați bani care ar fi fost aruncați de către P. Iepuraș, iar pe mâinile lui R. Teslaru nu au fost depistate fragmente de vopsea fluorescentă cu care au fost marcați banii.

Referitor la presupusa coparticipare a inculpatului E. Verebcean la pretinderea și primirea banilor de la partea vătămată, instanța a reținut că procurorul nu a prezentat instanței nici o probă în acest sens și declarațiile părții vătămate P. Iepuraș, au fost apreciate critic. Partea vătămată, abia la 23.02.2011 a depus procuraturii raionului Ștefan Vodă cererea privind eliberarea automobilului, în conformitate cu cererea lui (f.d.69 vol. VI), această cerere a fost depusă încă la 18.02.2011, când procurorul a emis ordonanță de eliberare a mijlocului de transport.

Colegiul penal lărgit atestă că, soluția instanței de apel este una pripită, or, instanța nu a verificat dacă normele de drept au fost corect aplicate, în partea încetării procesului penal în privința lui R. Teslaru, A. Pușca, E. Verebcean și A. Verebcian.

Potrivit materialelor cauzei prin ordonanța din 22.09.2010, A. Verebcian, a fost pus sub învinuire în baza art.42,45, 324 alin. (2) lit. b), c), d) și art.217 alin. (2) Cod penal (f.d.181-182 vol. IV), iar prin ordonanțele din 10.09.2010 A. Verebcian și A. Pușca, au fost puși sub învinuire în baza art.42,45, 324 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (f.d.160-161, 167-168 vol. IV), a fost întocmit rechizitoriul și înaintat procurorului ierarhic superior pentru confirmare.

Prin ordonanța din 02.11.2010 s-a reluat urmărirea penală în cauza nr.2010036117 (f.d.201-202 vol. IV), cu fixarea termenului până la data de 02.12.2010, termen ce a fost prelungit prin ordonanțele din 01.12.2010, până la 15.01.2011 (f.d.203 vol. IV) și din 14.01.2011 până la 15.02.2011 (f.d.208 vol. IV).

Prin ordonanța din 18.02.2011, s-a dispus neacceptarea raportului OUP a CCEC privind înaintarea învinuirii lui E. Verebcean și A. Pușca, cu întocmirea rechizitorului, cauza fiind restituită cu fixarea termenului urmăririi penale până la **18.03.2011**, nu după cum este reținut de instanțe 18.03.2013 (f.d.238-239 vol. IV).

Prin ordonanța din 15.02.2011 s-a dispus prelungirea termenului urmăririi penale până la **30.04.2011** (f.d.237 vol. IV).

Prin ordonanțele din **08.04.2011** A. Pușca a fost pus sub învinuire în baza art.42,45 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.290 alin.(1) Cod penal, iar E. Verebcean în baza art.42, 45 324 alin.(2) lit. b), c), d), art.217 alin.(2) Cod penal, cu audierea și informarea acestora, respectiv cu prezentarea materialelor cauzei și întocmirea rechizitorului la 11.04.2011 (f.d.243, 247-267 vol. IV).

Prin urmare, instanța de apel urmează a verifica încă o dată, dacă punerea inculpaților sub învinuire, informarea inculpaților despre terminarea urmăririi penale, prezentarea lor materialelor cauzei, cât și întocmirea rechizitorului a avut loc ori nu a avut loc după expirarea termenului urmăririi penale, de rând ce s-a fixat termenul urmăririi penale până la 18.03.2011, acesta a fost prelungit prin ordonanța din 15.02.2011 până la 30.04.2011,

perioada în care inculpații au fost puși sub învinuire și întocmit rechizitoriul.

Referitor la soluția instanței de apel privind menținerea încetării procesului în privința lui R. Teslaru, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit. b) Cod penal, pe acest capăt de învinuire, just instanța de apel face trimitere la ordonanța din 10.09.2010, prin care a fost scos de sub urmărire penală din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii și la ordonanța din 07.02.2013, în temeiul art.287 alin.(1), (4) Cod de procedură penală, prin care a fost anulată ordonanța din 10.09.2010, cu reluarea urmăririi penale (f.d.85-86 vol. VIII), făcând referire la prevederile art.22, 287 alin.(4) Cod de procedură penală, adică că a fost reluată urmărirea penală peste termenul de un an, prevăzut de lege, deci neîntemeiat juridic, și în lipsa unui viciu fundamental legal motivat.

Însă, în partea dată, în cazul constatării că, există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, urmează ca instanța de apel să verifice corectitudinea temeiului încetării procesului penal în baza art.391 alin.(1) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal lărgit constată că, sunt întemeiate criticele invocate de partea acuzării în recurs, pe capătul de învinuire adus lui V. Teslaru (pe capătul de învinuire privind pretinderea și primirea banilor de la P. Iepuraș) și E. Verebcean (pe capătul de învinuire privind complicitatea la pretinderea și primirea banilor de la P. Iepuraș), instanța de apel a diminuat valoarea probantă a probelor examinate, și deși într-adevăr a supus unei analize probele enumerate în partea descriptivă a deciziei (f.d.115-116 vol. XII), și a exclus procesul verbal de cercetare a obiectului, a telefonului lui P. Iepuraș, în care a fost depistată o înscris audio a convorbirii între două persoane, din motiv că nu a fost prezentată vreo dovadă că proba în cauză ar fi fost dobândită în cadrul procesului penal, asupra căruia părțile la finisarea urmăririi penale nu au invocat nulitatea probei în cauză, în partea dată instanța urmează a se expune asupra circumstanței date și că prin procesele verbale de efectuare a interceptării convorbirilor telefonice (f.d.26-24, 45-52 vol. V) deși se constată că R. Teslaru ar fi cerut punerea cărora obiecte într-o sacoșă și ulterior a solicitat ca sacoșa să fie aruncată într-un loc anume, în urma ascultării acestor interceptări în ședința de judecată astfel de fraze nu au fost auzite, fără a da apreciere la restul probelor. Deci, instanța a aplicat discriminatoriu modalități de apreciere a probelor în detrimentul uneia din părți, prin ce s-a încălcat principiul contradictorialității și imparțialității.

Or, instanța de apel nu a analizat, nu a dat apreciere procesului-verbal din 19.02.2011, privind marcarea și examinarea bancnotelor, în scopul documentării faptului extorcării sumei de 2 000 euro, de către R. Teslaru și E. Verebcean, procesului verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirii, cu stenograma comunicărilor avute loc la 19.02.2011 între R. Teslaru, P. Iepuraș și persoana necunoscută și anume „ ... ai hotărât întrebarea.. ”, „eu hotărâsc întrebarea aici cu omu și trebui este, da tu?”, „marți ai să vii și gata”, „ uăi pe marți înseamnă că pe marți, marți hotărâm, iaca eu am scris tăt și așela o scris ”, procesului verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirii, cu stenograma comunicărilor avute loc la 23.02.2011 între R. Teslaru și P. Iepuraș, E. Verebcean și procuror și anume „măi așteaptă în coridor na aeste le pui iși și în pachet le pui bun”, „le pui în pachet”, „vină încoașe, așteaptă acolo afară”, „m-o scos în ograda asta din

dos, de transmis încă nu am transmis nică”, aruncă pachetu aișea, aruncă acolo”, „Radu dă-mi tehpasportu în mâini, cheile”, „ ele îs la mine , nu-ți bate capu uăi omule, aruncă acolo jos”, „îmi dai vremeii așela să mă duc acasă”, „ ai făcut așa cum ți-am supus eu, ești acolo o să-ți deea o hârtie”, „semnează scrie 18.02”, ”18.02 dapu azi îi douăzeci și cât la noi îi azi?” (f.d.25-27, 45-52 vol. VII), procesului-verbal din 25.02.2011, de examinarea a materialelor cauzei penale nr.2011340052, potrivit căruia se constată că la 06.02.2011, de către ofițerul de urmărire penală R. Teslaru, a fost întocmit procesul-verbal de reținere a unității de transport a lui P. Iepuraș, iar în raportul cu propunerea de punere sub învinuire nu specifică faptul reținerii mijlocului dat, respectiv și procesele verbale de examinare a materialelor cauzei penale nr.2011340057, de confruntare din 03.03.2011 dintre martorul P. Iepuraș și învinuitul R. Teslaru, precum și E. Verebcean, de examinare a registrului de intrări în CPR Ștefan Vodă din 02.03.2011, de reconstituire a faptei din 02.03.2011, care în opinia părții acuzării face probată fapta săvârșită de inculpați.

Pe motivele supra enunțate se face prematură concluzia trasă de instanța de apel că declarațiile părții vătămate P. Iepuraș, urmează a fi apreciate critic, ori acestea nu au fost verificate în coroborare cu alte probe.

La fel, instanța de apel, reținând că depunere plângerii la CCCEC de către partea vătămată și ulterioară provocare a inculpatului R. Teslaru la mai multe discuții nu urmăreau un scop legal, eliberarea automobilului fiind deja dispusă de către procuror, care verifica cauza penală, nu a indicat la persoana presupusă provocator, nu a evaluat dacă acțiunile așa zisului provocator au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă, fără intervenția provocatorului.

Totodată, instanța de recurs constată că, instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24.01.2017, nu a motivat convingător concluzia privind lipsa în acțiunile inculpaților a infracțiunilor imputate și încetării procesului.

Prin urmare, instanța de apel a încălcat prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, care stipulează că, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsură în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la judecarea apelului, a comis erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor

invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, concomitent verificându-se și motivele invocate în recursul ordinar în limita competenței, precum să analizeze la modul convenit acțiunile inculpaților, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și, ca urmare, să constate prezența sau lipsa în acțiunile incriminate a elementelor infracțiunii și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct.13 al prezentei decizii.

14. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe *Teslaru Radu xxxx, Pușca Andrian xxxx, Verebcean Eugeniu xxxx și Verebcian Alexei*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 28 noiembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Burduh